

[Fiskeriministeren.]

Forslaget var generelt og gjaldt foruden de bestande, der som blåhvaler, gråhvaler og rethvaler er totalt fredet, fordi de er truet af udryddelse, også de bestande, der er oppe på eller over 100 pct. af det på lang sigt maksimale udnyttelsesniveau (MSY-niveauet). En bestand kan være over MSY-niveauet, hvis den — f. eks. på grund af lille udnyttelse — indeholder et betydeligt antal hvaler, der er over den reproduktionsdygtige alder, og som på et tidspunkt vil dø af alderdom.

Da spørgsmålet blev behandlet på Den Internationale Hvalfangstkommissions møde senere samme år, viste det sig, at der ikke kunne samles det nødvendige flertal for et moratorium, idet bl. a. en række lande, der havde støttet forslaget i Stockholm, herunder Island og Norge, nu ville stemme imod. Dette måtte bl. a. ses på baggrund af, at kommissionens videnskabelige komité udtalte, at der ikke var nogen biologisk nødvendighed for forslaget. Den videnskabelige komité består af videnskabsmænd, der er udpeget af de enkelte medlemslande, og består således såvel af videnskabsmænd, der er udpeget af lande, der driver hvalfangst, som af videnskabsmænd fra lande, der som USA og andre er uhyre fredningsvenlige i denne sag.

Den danske delegerede på hvalfangstmødet i 1972 anmodede herefter om at måtte modtage instruktion fra udenrigsministeriet vedrørende den danske stemmeafgivning. Udenrigsministeriet meddelte, at Danmark i princippet gik ind for moratorietanken, men at man ikke ville stille sig i vejen for en gennemførelse af de fredningsforanstaltninger, der kunne opnås flertal for, og som beskyttelsesmæssigt betød et fremskridt i forhold til den eksisterende ordning. Derfor blev den danske delegation bemyndiget til at afholde sig fra at stemme for forslaget om et moratorium, der blev forkastet i 1972, og det samme blev resultatet i 1973.

Det skal bemærkes, at hvis forslaget var blevet vedtaget, ville kommissionen have været afskåret fra at vedtage fangstbegrænsningerne for enkelte hvalbestande i 10 års perioden, og landene, der driver kommerciel hvalfangst, kunne ved at protestere mod moratoriet fuldkommen frit fortsætte deres hvalfangst.

Det skal yderligere bemærkes, at forslagets vedtagelse ville have haft den konsekvens, at man i Grønland — hvis fiskerierhverv er i en alvorlig situation, bl. a. på grund af stærkt reducerede torskeforekomster — ville have været afskåret fra, selv på et forsvarligt og kontrolleret grundlag, at øge hvalfangsten.

Forud for kommissionens møde i 1974 var der ikke sket ændringer i denne situation, hvorfor den danske delegerede til 1974-årsmødet efter forhandling mellem udenrigsministeriet, statsministeriet, fiskeriministeriet og ministeriet for Grønland blev instrueret om at indtage en uændret holdning.

USA fremsatte på ny et forslag om et 10-årigt forbud. Det kom imidlertid ikke til afstemning, idet Australien havde udarbejdet et kompromisforslag, der blev fremsat som ændringsforslag.

Kompromisforslaget gik ud på, at kommissionens videnskabelige komité inden mødet i 1975 skulle opdele verdens hvalbestande i 3 kategorier:

- a) Bestande over MSY-niveauet, som uden skade kan reduceres til MSY-niveauet,
- b) Bestande omkring MSY-niveauet, hvor en kontrolleret fangst kan fortsætte, og
- c) Bestande under MSY-niveauet, som skal totalfredes.

Ifølge kompromisforslaget skal hvalfangstkommissionen i 1975 på baggrund af denne klassificering vedtage de nødvendige forholdsregler.

Kompromisforslaget blev ved en vejledende afstemning i den tekniske komité vedtaget med 10 ja-stemmer (bl. a. Danmark), 2 nej-stemmer (Japan og USSR), medens 3 lande afholdt sig fra at stemme (Sydafrika, UK og USA). Herved bortfaldt forslaget om det 10-årige fangstforbud.

I kommissionens plenarmøde blev kompromisforslaget senere vedtaget med 13 ja-stemmer (bl. a. Danmark) og 2 nej-stemmer (Japan og USSR). Som det fremgår, stemte alle de lande, der oprindeligt var gået ind for det 10-årige forbud (bl. a. Argentina, Canada, Frankrig, Mexico, UK og USA), for kompromisforslaget i plenarmødet uden dér at fremsætte ændringsforslag i retning af et 10-årigt fangstforbud.

Uanset stemmeafgivningen i kommissionen har Japan og USSR ikke protesteret